

Een artikel over Meensel in de gazet.. 1982.. in café Het Boerenhof ...

Rudi De Greef (Binkom) bleef 10 uren op de fiets (surplance)

MEENSEL-KIEZEGEM. — Wanneer men het Guinness recordboek open slaat kan men lezen dat David Steed, uit Tucson, Arizona, in de Verenigde Staten op 25 november 1977, zonder enige steun, 9 uur en 15 minuten stationair bleef staan op de fiets. Het was dit wereldrecord dat Rudi De Greef, een 27-jarige muntslager uit Binkom in café Boerenhof te Meensel, wilde verbeteren en het ook met glans deed.

De deurwaarder en de nodige getuigen waren aanwezig vanaf 13 uur opdat de wereldrecordpoging kon verlopen volgens de voorschriften. 7 minuten na 13 u. stapte Rudi op zijn fiets. Naarmate de tijd vorderde wordt de zaal te klein, gans Binkom en Meensel zijn afgezakt naar het Boerenhof.

Ondanks al die supporters is het tamelijk stil in de zaal. Iedereen volgt met spanning, niemand wil Rudi uit zijn concentratie halen. Rudi's vader, minder sterk van hart, moet zelfs een paar maal de zaal verlaten. De spanning wordt te groot, maar de laatste uren wijkt hij niet meer, evenmin als Gust van het Boerenhof, en de streekrenner Guido Van Calster met gans zijn staf. Toen even na 22 u. de deurwaarder Rudi uitriep tot nieuwe recordhouder, was het alsof de zaal instortte van de overdonderende ovatie die er losbarstte. Maar wie dacht dat hij ging afstappen had het mis voor. Hij wilde het record op 10 uur brengen en het was dan ook een zevental minuten na 23 u. toen hij afstapte en heel wat gelukwensen mocht in ontvangst nemen. Dokter De Mol onderwierp de recordhouder onmiddellijk aan een onderzoek en was zelf verwonderd dat hij er nog zo goed voor kwam.

's Anderendaags werden we verwacht in de Meenselstraat 25, Binkom. We werden er verwelkomd door de gelukkige ou-

ders van onze nieuwe wereldrecordhouder, door Rudi en een van zijn supporters.

Op vraag waarom hij dit gedaan had was zijn antwoord: „om in het Guinnessboek te komen en ook om te laten zien dat ik het kan, alhoewel ik het wist dat ik het kon, want ik heb dit record reeds vroeger aangevallen en ook met succes, maar dan was er telkens iets niet in orde met de organisatie. Nooit een deurwaarder aanwezig". Zijn vader voegde eraan toe: „reeds van toen hij een kleine jongen was kon hij uren op de fiets blijven staan".

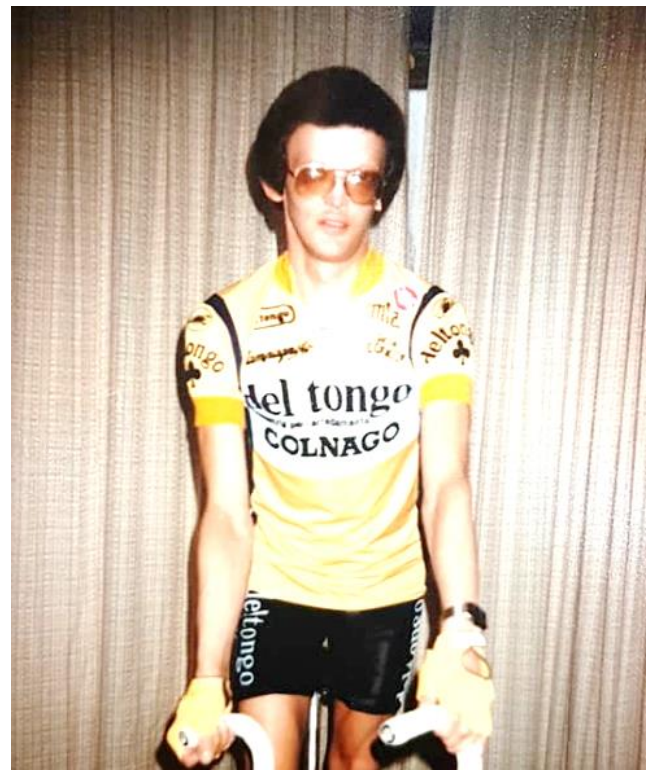
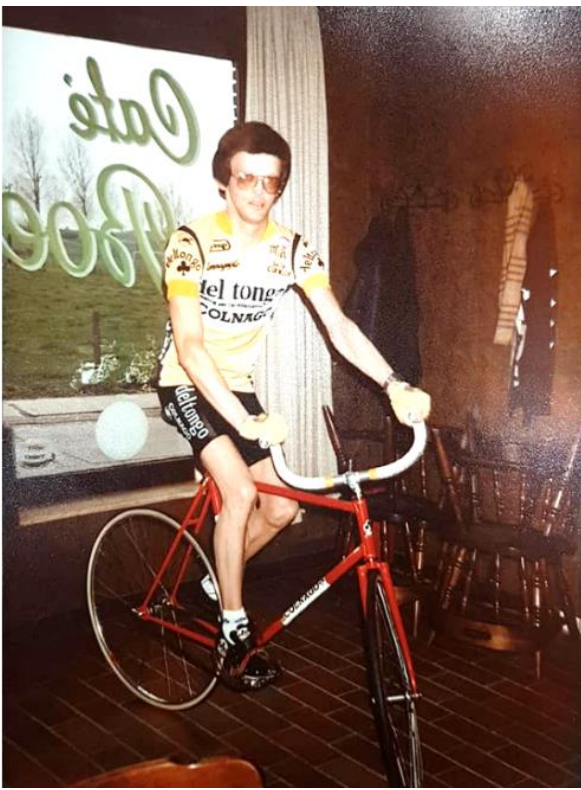
De vroegere pogingen hadden plaats in Tienen, nu in het Boerenhof te Meensel en over deze organisatie is hij vol lof. Hieraan werkten mee de houder van Boerenhof, de streekrenner Guido Van Calster en gans zijn staf. Zij zorgden voor de fiets, kleding en begeleiding. Reeds een jaar loopt hij met de plannen rond om het record aan te vallen en te verbeteren, maar de laatste drie weken werd er intens aan gewerkt. Eerst moest de fiets aangepast worden. Daarvoor zorgde Raymond Kindermans, de mechanicien van Van Calster. Van zodra de fiets in orde was, keek hij alle dagen vanop zijn fiets naar de

TV, vertelde de nu gerustgestelde vader. De ouders vertellen dan ook dat zij zeer bezorgd waren voor de eventuele gevolgen voor zijn gezondheid. Op de vraag of hij tijdens de poging eraan twijfelde het te zullen halen, is zijn antwoord: „Ja na 4,5 u. staan dacht ik op te geven, maar mijn vader zei dat ik moest blijven staan, ik heb het

dan ook gedaan en na 8 uren staan was ik er van verzekerd dat ik het zou halen. Maar voor de twee laatste uren moet ik toch al de supporters bedanken voor die enorme steun". Op vraag wat hij zou doen moest zijn record verbeterd worden, is zijn antwoord: „opnieuw verbeteren". — (V.S.)

De wereldrecordhouder in actie, op dit ogenblik stond Rudy reeds 6 uur op de fiets. (V.S.)

Foto's FB meensel-kiezegem / Tom Craeninckx

Uit "Van wielerveen tot ... "Velo-droom". De geschiedenis van het baanwielrennen in België van 1890 tot 2003." (Bert Moeyaert) :

"... Een heel bijzonder fenomeen bij de spurt is de **'sur place'**. Bij een 'sur place' probeert de renner die vooraan rijdt zijn concurrent de koppositie op te dringen door ter plaatse te blijven balanceren op zijn fiets. Uitzonderlijk bleven renners een kwartier, een half uur of zelfs een uur 'sur placen'.

Bianchetto en Pettenella hielden het in de halve finale van het Italiaans kampioenschap van 1968 welgeteld een uur, drie minuten en vijf seconden vol.

Er bestaat trouwens een **wereldrecord 'sur place' dat de tien uur overschrijdt** (*). Vaak is gedacht aan het verbieden van de 'sur place' aangezien veel toeschouwers dit fenomeen alleen maar vervelend vonden, maar uiteindelijk heeft het argument dat het mooie aan deze discipline het contrast tussen traag en snel is, het gewonnen..."

(*)"Binkommer Rudi De Greef: werelcrecordhouder "sur place" (22/12/1982) in VLA – Wielrennen – doos 137 Baanspecialiteiten. ; "Le sur place" in VLA – Wielrennen – doos 137 Baanspecialiteiten. ; "Faut-il interdire la surplace" in VLA – Wielrennen – doos 137 Baanspecialiteiten.